

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnštvo in ekspeditja v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - številka 74.

Štev. 60.

V Ljubljani, v torek 15. marca 1898.

Letnik XXVI.

Istrske stvari.

(Izvirni dopis.)

(Konec.)

Ker sem že pri tej točki, moram tudi omeniti odgovora vladnega zastopnika v isterski zbornici na posl. Kompareta interpelacijo glede novačenja zunaj Kopra. Vladni zastopnik je tu izrekel, da ni povoda, da bi se preneslo novačenje proč od Kopra. Vprašati moramo vlade zastopnika, kaj prav za prav on smatra za povod k takemu prenosu? Ali se mu ne zdi dovolj povoda taki dogodki, kakor je bil oni lansko leto, ko je italijanaška ciganska golazen napadla slovenske mladeniče, ki so prišli, da neso svoj tribut cesarju, in da bi bilo prišlo do najžalostnejih nastopov, da se niso v držali naši mladeniči? Jako čuden se mi zdi tak vladni zastopnik in vprašam ga, ali on spoštuje svojega cesarja, čegar dober kruh je, tako malo, da se mu ne zdi najsvetejša dolžnost, braniti vojaštvo tega cesarja pred dejanskimi napadi izdajalske sodrge? Ta čin vladnega zastopnika vzbuja sum o plitvi njegovi zvestobi!

Nekaj posebnega mi je še poročati iz naše Istre. Neverjetno je, kako se po nekaterih krajih širi demoralizacija, odkar je jela širiti svoje »nauke« brezverska »Lega Nazionale«. To društvo, podprto z židovskim denarjem, kakor istotako nemško-židovski »Schulverein«, ima jedini namen, narod stlačiti v gnojnico vlačugarstva in demoralizacije, ker ima pri tem svoj posebni namen.

»Lega« je namreč samo jedno od mnogih judovskih sredstev, da se pripravlja ljudstvo za židovske izmozgalne namene — »nacionalnega« ima ta zalega pač malo v sebi. Po nekaterih krajih dosega svoj namen prav vrlo. V Narezinah namreč je že prišlo tako daleč, da otroci javno zasmehujejo duhovnike in jim kriče pod nos: »proč z vami, ne maramo vas! udri ga! udri ga!« Zgodi se celo, da se branijo stariši dati krstiti svoje otroke. Tudi se vidi pogrebov, pri katerih ni duhovnika, ne križa, prav, kakor bi pokopavali kako žival. Seveda to poslednje ne bi se mogoče zgodilo, ako bi imeli Narezinci — italijanskega duhovnika, ali duhovnika sploh, katerega mestece Narezine, dasi šteje 1400 duš, pogreša že leto in dan. Vse to so nasledki židovske »Lega Nazionale«. Ali tako je tudi v gospodarskem pogledu, kjer širi strup to »društvo«, se vidi ravno tako v omenjenem Narezinu. — To mesto je v tako vrlih »rokah«, da propada materijelno od dné do dné. Vse javne naprave so tako rekoč razsute, dolga je v občini toliko, da bi jud lahko na boben pognal vse Narezine. Ob jednem pa se daje italijanskim učiteljem nagrada in se podpira »Lega« z zneski po 20—50 gld.! — Zdrave pitne vode, dobrih potov itd. ne privoščijo »merodajni krogi« temu kraju, čegar prebivalstvo je povprek slovansko, pač pa naj ljudstvo žrtvuje svoje krvave žulje — italijanaško židovski zaroti »Lega Nazionale«!

Toda vsake sile je jedenkrat konec in vednje naših političnih nasprotnikov nas šele prav podžiga do še čvrstejšega napora k zmagi.

Jeden tak napor bo veljal pri občinskih volitvah v Oprtlju v dnéh od 14.—18. t. m. Ako bode šlo vse naravno, zmaga Slovan v vseh treh razredih, vkljub vsem zvijačam in prilizovanju od strani Italijanov. Veselje je videti tiste italijanaške Judeže, ki se z največjim zanimanjem sučejo okolu kmeta — zdaj, pred volitvami, potem pa bodo kričali: »fuora schavia« in naj se iztečejo volitve za nje ali proti njim. Toda tako je po vsi Istri in mi jih poznamo že dovolj, da se jih vemo ogibati. Seveda stvar je v Oprtlju malo čudna. Pri prejšnjih volitvah so ostali Italijani v tretjinski manjšini in iz mržnje se niti niso hoteli udeležiti sej, pri katerih naj bi se konstituiralo zastopstvo. Najlepše pak je, da ima v takih slučajih vedno svoj nos zraven politična oblast in skuša stvar zasukati v prilog italijanaškim ljubljencem. Tu je kar jednostavno razpustila zastopstvo in razpisala nove volitve v nadi, da se ji posreči pri teh novih volitvah prodreti.

Toda na žilavost hrvatskega naroda, onega naroda, ki je prebil že po celih osem in po deset dni pod milim nebom in skoro brez hrane, ko se je šlo za narodno borbo ob volitvah, na žilavost tacega naroda se je zanesti, da bodo tudi te hude volitve iztekle najbolje za naš narod in naj se postavijo na glavo ali na prste uradniški centorji! — Ti ljudje tudi nikakor nočejo na dan v Oprtlju, koliko je prišlo za to občino državne podpore v pomoč stradajočim. Čakajo, kako bodo iztekle volitve, da bodo potem — ali pa še morda pri volitvah! — razpolagali s tem denarjem.

Kdo bode potem dobil za občino odmenjeno državno podporo, se samo ob sebi umeje. Oni, ki ne bodo trobili v italijanaški rog, gotovo ne. In vse to smé delati to uradništvo po svoji volji, kakor mu ljubo in drago. No, naj se nasitijo sami z državno podporo, naj si napravljajo za ta denar rastle pojedine in svojim somišljenikom, oni, katerim je podpora namenjena, bodo prav gotovo ostali brez nje in bodo stradali še dalje proti volji Onega, ki je podporo podelil, — vendar pa radi tega ne bodo uklonili svojega tilnika pod izdajalski meč lahonskih rabeljnov, ne bodo oblatili svojih, kakor biser čistih narodnih idejalov in s praznimi želodci, a s čisto vestjo bodo stali na bojišču za svojo teptano narodno pravico.

Jedenkrat že nastopi hip, ko bode tudi iz tužne Istre se odprla pot do prestola onega, ki neče samo vsem avstrijskim narodom jednako pravico, ampak ki bode to svojo voljo pokazal tudi — z dejanji. Potrpi torej, tužni Istran, saj bliža se vendar rešitve dan!

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. marca.

Štajersko liberalno veleposestvo. Volilni odbor štajerskega ustavovernega veleposestva se je sešel, kot se nam je že na kratko sporočilo, v nedeljo popoldne ob 5. urih posvetovanju v graški deželni hiši. Posvetovalo se je o sedanjem položaju, oziroma o razmerju med veleposestvom te vrste in novo vlado, najbolj živahna pa je bila

razprava o vstopu člana dr. Bärnreitherja v Thunov kabinet. Mnogi izmej navzočih so imeli proti temu resne pomisleke, vendar pa se je konečno zjednilo vse za nastopno resolucijo: Volilni odbor štajerskega ustavovernega veleposestva v zvezi z več drugimi deželnimi poslanci te skupine izjavlja, da v obstoječih razmerah od vstopa posl. dr. Bärnreitherja v Thunovo ministerstvo ne more pričakovati ugodnega upliva na splošni politični položaj ter na stališče Nemcev v Avstriji. Z ozirom na bližnjo državnozbornsko sesijo pozivlja toraj volilni odbor poslance štajerskega ustavovernega veleposestva, naj ravno sedaj vztrajajo v obstoječem razmerju, da se ohrani popolna sloboda in neodvisnost stranke nasproti vladi in v varstvo strankinih načel. Navzoči pa pričakujejo konečno od vseh svojih zastopnikov, da dajo takoj slovo dosedanji zvezi veleposestnikov v poslanski zbornici, ako v tem krogu ne bodo našli dovolj porošstva za popolno varstvo poprej označenih političnih načel. — Ta resolucija se je toraj vsprejela po daljši, precej živahni razpravi. Z vlado toraj ne marajo hoditi, dokler se ne bo pokazala naklonjenost njih zahtevam. S svojimi tovariši, to je ožjimi somišljeniki novega trgovinskega ministra nameravajo iti le tako dolgo roko v roki, dokler se jim ne bode pripetila kaka krivica. Vidi se toraj, da se vsaj početkom ne bodo hoteli pridružiti kričaškemu elementu.

Državnozbornski klubi imajo v teku prihodnjih dnij svoja običajna posvetovanja pred pričetkom 14. zasedanja državnega zbora. »Vaterland« poroča, da ima klub konservativnih veleposestnikov čeških svojo sejo dné 20. marca ob 2. uri popoldne, nemško-napredna stranka v soboto ob 10. uri dopoldne, katoliška ljudska stranka isti dan ob 3. uri popoldne in socijalni demokratje že v četrtek popoldne. — Klubi ostalih državnozbornskih strank še niso sklicani k prvi seji. —

Poslanca Pacak in Engel o položaju.

Poslanec dr. Pacak objavlja v svojem glasilu daljši članek o zadnji spremembi v avstrijski vladi. Padca barona Gautscha zastopniki češkega naroda ne morejo obžalovati, ker se je umaknil grožnjam Nemcev in bi bil morda šel še dalje, da ni popreje zginil s pozorišča. Grof Thun je Čehom znana oseba. V spominu so jim njegovi govori v deželnem zboru češkem, poznajo tudi nazore njegove in čakajo sedaj le še, kako jih bo praktično izvrševal kot minister. Pozabili niso seveda tudi še ne njegovih slabih, Čehom ne posebno prijaznih lastnostij, toda ker mora biti na mestu tudi politika pozabljivosti, moramo pozabiti vse, kar se nam je za dobe njegovega bivanja mej nami neprijetnega pripetilo. Za sedaj je jedino dobro to, da sedi na ministerskem sedežu dr. Kaizl, ki ima za svoj novi posel vse potrebne zmožnosti, dobro voljo, poleg vsega pa veliko ljubezen do svojega naroda. Od njega smejo pričakovati več dobrega. Skoro istodobno je govoril o novi vladi posl. dr. Engel svojim volilcem v Příbramu. Njemu se zdi zadnja sprememba še precej ugodna. Kakor baron Gautsch kot ministerski predsednik ni bil tak, kakor recimo kot naučni minister v Taafsejevem

kabinetu, tako bo morda tudi grof Thun ves drugačen sedaj, kakor pa je bil kot praški namestnik. Čehi mu bodo kazali prilično ravno toliko naklonjenosti, kakor so jo baronu Gautschu. Vstrajali bodo na strani v e č i n e in ne na strani v l a d e. Večina je trdna, kakor je bila poprej. Spremenjeno stališče liberalnega veleposestva je ne bode predrugačilo.

Potovanje kardinala Koppa v Rim daje sedaj raznim listom povod, da spravljajo v dotiko Vatikan z vprašanjem glede pomnožitve nemške mornarice. — Povedali smo že na tem mestu, kako pišejo ti ali oni, posebno pa berlinski, centru seveda neprijazni listi, najbolj neotesano pa je pisala »napredna« »Frankfurter Zeitung«. To sedaj odločno zavrača »Germania«, ko piše: Poročilo »Frankfur. Zeitg.« je, kakor se nam poroča iz najbolje informovanih virov, od konca do kraja popolno izmišljeno. — Potovanje kardinala Koppa nima z mornarico prav nič skupnega. Kardinal je odpotoval le na izrecno željo sv. Očeta, ki se hoče s tako odličnim cerkvenim dostojanstvenikom razgovarjati o raznih cerkvenih zadevah. Sicer je bilo pa že dalje časa poprej določeno, da odpotuje kardinal v Rim. Z gotovostjo se tudi poroča, da se kardinal o zgoraj omenjenem vprašanju ni dogovarjal z nobenim članom centra. — S to izjavo je jasno dokazano, kako skušajo nasprotniki cerkve porabiti vsako priliko za obrekovanje in blatenje.

Razmerje med Španijo in Severno Ameriko je sicer v poslednjih dneh nekoliko manj napeto, kakor je bilo kmalu po eksploziji na ladiji »Maine«. Akoravno izjavlja ameriška vlada, da dosedaj še ni prejela nikakega natančnejega popisa o tej nezgodi, vztrajajo vendar člani španske komisije pri prvotni izjavi, da je eksplozija navstala v središču ladije in ne morda pod ladijo, kakor se je pričetkom trdilo. Ako se ta vest uresniči, potem vlada Zveznih držav nima pravega povoda za napoved vojske, katere se pa Španija ne boji, ako se ji vkljub temu napove. Po poročilu madrid listov ima vlada na Kubi še vedno kakih 82.000 mož, pred vsem oboroženih prostovoljcev, ki so voljni braniti špansko pokroviteljstvo do skrajne meje. Španija izjavlja, da sicer ne mara nikogar izzvati, toda ako jo bo kdo provociral, ne bo je našel osamljene. Take so toraj razmere mej tema državama, katere se toraj ne morejo smatrati ravno nevarnim.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. marca.

(»Gospodarska zveza«.) Ustanovni občni zbor tega prepotrebne in že davno zaželjenega društva se vrši v četrtek, dne 17. t. m. popoldne ob 4. uri v dvorani »Katoliškega doma«. — Isti dan ob $\frac{1}{4}$ 3. uri popoldne vrši se tudi redni občni zbor »zveze kranjskih posojilnic«.

(»Narodov« malik Zola.) Celo »Slovanskemu Svetu« je preveč, kar piše »Narod« za Zolo in žide. Imenovani list pravi: »Slov. Narod« v svojem navdušenju za Zolo uže sega daleč čez meje poštenega poročevalca. O Dunajskem shodu krščanskih žen pravi: »par tisoč spokorjenih grešnic, brumnih, v Luegerja zaljubljenih, predmestnih starih devic, nevidnih župnijskih kuharic in deklet ter cela armada slavnoznanih hišnic se je zbrala na rotovžu, da slovesno protestujejo, ker je poslalo 500 odličnih dunajskih dam in gospic Zoli priznalno pismo«. Bolj podlega poročila nismo čitali niti v najstrupenišem Dunajskem židovskem listu, nego je ta, v Ljubljanski uredniški sobi skovani članek. Dasi sem velik nasprotnik klerikalcev, vendar mi se istotako gabi tako zasramovanje poštenega Dunajskega ženstva, kakor poveljevanje onih »odličnih dam in gospic«, — ki so vse prek Židinj ter podpisale adresu vsled židovske agitacije in v židovske namene. — S takimi argumenti ne dokaže »Sl. N.« nobenemu razumniku veljave svojega ljubljenca Zole. — Sploh je v zadnjem času »Sl. N.« zelo naklonjen židovstvu in jako neprijazen antisemitizmu; — in vendar moramo Slovenci biti tako iz socialno-gospodarskih, kakor iz narodnostih vzrokov odločni antisemiti!

X+Y.

(Bohinjska železnica.) G. posl. Zelenu so glede železnice Divača-Loka odgovarjali razni gg. poslanci, med njimi tudi poslanec Ažman, rekoč:

Poslanec Zelen je priporočal železnico Divača-Loka in pri tem silno povzdigoval lepoto Notranjskih krajev, mičnost romantičnih dolin, po katerih bi tekla ta železnica i. t. d. Nasproti pa je popisoval kraje, skozi katere bi tekla Bohinjska železnica, kot malo obljudene, puste, žalostne in nevarne itd., slednjič je imenoval svet za Bohinjem naravnost konec sveta! Zavrnilo so ga poslanci Murnik, Schaffer in Ažman. Poslednji je navajal, da poslancu Zelenu ni zameriti, ako tako slabo govori o Gorenjskih krajih in o Bohinju, ker še teh krajev nikoli ni videl. Da bi jih bil videl, bi pač drugače govoril. Gotovo je pa, da bota Bohinj in Bled, če dobita železnico, več letovičarjev in obiskalcev imela, kot Notranjska. V tem, da je Gorenjska najlepši kraj dežele Kranjske, so edini tujci in domačini. In če poslanec Zelen tako prezirljivo govori o Gorenjski, potem ni bral našega Prešerna, ali pa je že pozabil, kaj ta pesnik poje o Bledu, ko pravi: Da dežela Kranjska lepšega nima kraja, kot je z okolico ta — podoba raja! Ako g. Zelen imenuje Bohinj konec sveta, je to še le razlog za Bohinjsko železnico in ne proti njej. Ravno za to, ker je Bohinj konec sveta, treba ga je z železnico zvezati z drugim svetom, da bo deležen tudi dobrot, katere uživajo kraji ob železnicah. Sicer se pa govornik sklicuje na to, kar je lansko leto o teh dveh železnicah govoril. Katera da se bo gradila, o tem ne bodo odločevali lokalni interesi, ampak vojaški in trgovinski oziri. In če se gre za korist cele države, potem ni gledati na milijon razlike. Govornik je zato, da naj se ozira na prošnjo tržiškega trga in radoliškega mesta, to je, da se Tržič zveže z Radolico, ako pride do gradnje Bohinjske železnice. Za Gorenjsko stran je namreč zelo enako, ali se nameravana železnica iz Tržiča priklopi Gorenjski železnici v Žirovnici ali v Lescah ali pa v Radolici. Za zadnji kraj bi še najbolj kazalo, ker bi se s tem popravila krivica, storjena temu mestu, da namreč pri grajenju Gorenjske železnice ni dobilo svoje lastne postaje za tovorno blago.

(Člani kluba slov. biciklistov) se opozarjajo, da je redni občni zbor jutri, dne 16. t. m. ob osmih zvečer v spodnji kavarni »Narodnega doma«.

(Izpred porotnega sodišča.) Franc Ropotar iz Zgornjega Bernika je dne 30. januarja prerezal z nožem vratno žilo Jan. Jenku, da je ta čez pol ure umrl. Ropotar je sicer to priznal, a trdil, da se je le branil. Porotniki so ga oprostili. — Alojzij Zalar, posestnika sin z Iga, je dne 19. februarja ponoči vstrelil svojega brata Jožefa. Hudo-delec se je zagovarjal, da ni vedel, da je revolver nabasan, ter da se mu je le po nesreči sprožil, da pa ni imel namena brata usmrtiti. Sodišče pa je dognalo s pričami, da je obtoženec svojega brata vstrelil iz zavisti in sovraštva, ker je mati bratu njegovemu obljubila dom. Obtoženec Alojzij Zalar je bil vsled tega obsojen v smrt na vislice.

(Spovednici) lepi, še malo rabljeni, jednake velikosti, jedna iz češnjevega lesa v gotičnem zlogu, druga iz mehkega lesa, ste na prodaj. Več je izvedeti pri č. oo. jezuitih v Ljubljani.

(O razdelitvi občin v Istri.) Italijanaška večina v deželnem zboru isterskem je sprejela predloge svojih zastopnikov za razdelitev mestnih občin Pomjan, Pazin in Kastav. S tem korakom je ta sleparska večina z nova dokazala, da hoče vse poskusiti, da se zatre slovenska narodnost Istre in da postani Istra italijanska pokrajina. Brutalnost, ki tiči v tej brezobzirni nameri, se da le še primerjati z brutalnostjo razbojnika, kateremu se ne smili žrtev, samo da on nasiti svoje krvoločno srce. Brez vse milosti naj se zatre slovenski rod v Istri, da se Istra prej ko prej prikroji Italiji. To in nič drugega, ako sodimo stvar z idejalno narodnostnega stališča, hočejo italijanaši in naj se podere za njimi svet. Slep so v svoji strasti in ne otme jih te bolezn ničesar, kakor k večjemu — mrzlo presenečenje. In to presenečenje utegne še doleteti te — Sisife. Le malo let je tega, ko so bili ti ljudje za združenje teh občin, ker so se tako nadejali, da se jim posreči poitalijančiti kar čez noč vse kmetske občine. A ni šlo, — narod slovenski je žilav in trd ko kremen, in zdaj velja nov poskus: z razdelitvijo teh občin naj bi se z nova navalilo na slovensko trdnjavo. Dvomijo pa menda sami na uspehu, kajti baš nastopi slovenskih zastopnikov v zbornici puljski so pričala, da so Slovani Istre še tako žilavi, še tako kre-

meniti, kakor so bili in še bolj. In tako bode Sisif z nova valil v goro težek kamen v potu svojega obraza, da mu z nova zbeži po oni strani nizdol.

(Izpod Nanosa) 13. marca. Gosp. Fran Suša načelnik okrajnega cestnega odbora Senožeškega prizna pomanjkljivosti Landolskega mostu, kakor sem ga popisal v »Slovincu« dne 19. februarja, z dopisom 27. febr. v »Slov. Nar.« od 8. marca. Le nekatere opombe mojega dopisa mu niso po volji, toraj popravimo, kar se popraviti da. Ni mu po volji, da sem pisal, da je ta most »starinsko-znamenit«, ker je most še le l. 1864 zidan — rad to popravim in rečem, most je »razvalinsko-znamenit«. Tudi pravi, da je on sklical komisijo, katera je prišla 26. apr. 1897 pregledovat most, ne pa c. kr. okrajno glavarstvo. Naj velja tudi to. A da imamo prav vendar le s trditvijo, da se cestni odbor za ta most ne meni, vsaj toliko ne, kakor je njegova dolžnost, to potrdi gospod načelnik z natančnimi dati. On pravi, da cestar skrbi za vse nedostatke pri mostu. Most je bil prerukan od potresa 14. aprila 1895 — cestar skrben je gotovo g. načelniku naznanil ta nedostatek, ker sam ga ni mogel popraviti, kakor se trhnela ograja s trto zveže. — Lejte skrb! G. načelnik, sledim le njegovo lastno izjavo — je še le čez več kakor 18 mesecev — 30. okt. 1896 prišel pogledat, kaj je z mostom, kojega je zima 1895. — 1896. in pa neprestano deževje leta 1896 še bolj poškodovalo. 1. dec. 1896 je imel cestni odbor sejo in ta most — poprava njegova se je vzela v pretres — a v proračun za l. 1897 ni se še vzela nikakoršna svota, 26. aprila 1897 je bila pri mostu komisija, državni tehnik je napravil načrt in proračun stroškov — in za 1898 še le se je vzelo v proračun odborov 300 gl., za 350 gl. pa se naprosi deželni odbor, ako ta da — potem se most 1898 popravi. Kaj pa če vis. deželni odbor odreče podporo? Potem bodo oziri na siromašno ljudstvo popravilo mostu zopet odložili, dokler se ta ne razruši popolnoma. Varčnost je gotovo lepa reč, a prava varčnost. Ako bi se bil most precej po potresu komisijonelno pregledal — dala bi bila najbrže vis. vlada kaj podpore iz potresnega zaklada — most bi se bil tudi z manjšimi stroški dal popraviti — kakor sedaj, ko so tri zime se zmrzlinami in deževje treh let glodali na njem. Saj g. Suša ve iz lastne skušnje, da se velikokrat z majhnimi stroški obvaruje pred veliko škodo. Toraj bi bil ubogim davkoplachevalcem lahko več stroškov prihranil, ako bi bil most dal popraviti precej leta 1895. Letos bo še 750 gl. komaj zadostovalo. Gosp. načelniku tudi ni všeč, ker sem trdil, da Senožeški odbor skrbi le za cesto od Senožč do vrh Gabrka, in da je ta nepotrebna. Da bi me pri Vremcih počrnil, mi podtika, da jaz zahtevam, naj se skladna cesta Senožče-Britof opusti. Tako podtikanje pač ne dela časti g. Suši in le dokazuje, da imam jaz prav. Iz Senožč pelje skladna cesta skozi Gaberče na vrh hriba Gaberk. Kmalo zunaj Senožč pa se od državne ceste Dunaj-Trst loči druga državna cesta na Divačo. Vrh Gabrka prideta skladna cesta in državna malo da ne vkup, tam se tudi iz ene ceste na drugo prepeljava. Kaj bi se ne mogla skladna cesta na vrhu Gabrka zvezati z državno, tako da bi progga Senožč-Gabrk ostala le občinska, poljska pot. Koliko občinskih potov imamo pri nas — toraj tudi Senožčevci bi ne bilo konec, če bi jo do Gabrka imeli, ako bi ne kazalo jo sploh opustiti. Vendar cestni odbor samo za to proggo skrbi — na tej proggi Senožče-Gaberk se popravlja izgledno — med tem pa se progga Gabrk-Britof bolj zanemarja. Naše ceste pa odbor prezira, kar se da. Leta 1897 je dal navoziti menda 160 m³ gramoza, pa takojšnega, da je bil v treh tednih blato. To je bilo vse in pa 26. aprila komisija pri mostu. Veselilo nas bo, ako bo cestni odbor vsaj 1898 kaj več storil, posebno če bo res most popravil, verjamemo pa sedaj še ne. Kajti, ko je bil še g. dež. poslanec Zelen načelnik, sklenilo se je med Landolom in Brinjem vzdigniti cesto in napraviti mostič, bila je že celo dražba — a še danes se naberava v vsakem dežji na skladni cesti toliko vode, da je peš prebresti ni moč, včasih pa še z vozom ne. 1891 napravil je g. nadlogar Lodes načrt za preložitev klanca pod faro — zabijal kolce — še danes klanec ni preložen. Tako bode najbrže tudi z mostom, če bomo molčali. Dosti je, da smo molčali tri leta, sedaj pa ne bomo več. Na de-

VABILO na OBČNI ZBOR

„Konsumnega društva v Cirknici,
vplisane zadruga z omejenim jamstvom“,
ki bo

dné 3. aprila 1898 (na cvetno nedeljo) ob
3. uri popoldne v cirkniškem župnišču.

s sledečim dnevnim redom:
1. Nagovor načelnika. — 2. Predložitev in
potrjenje računa za dobo od 21. nov. 1896 do
31. januarija 1898. — 3. Prememba pravil. —
4. Izvolitev 3 članov predstojništva. — 5. Izvolitev
pregledovalnega odseka. — 6. Razni nasveti.

V Cirknici, dné 14. marca 1898.
200 1-1 **Predstojništvo.**

Franc Stupica,

trgovec z železnino in specerijskim blagom
v Ljubljani na Marije Terezije cesti števil. 1,
zraven Ančnikovega skladišča za žito,
priporoča svojo veliko zalogo vseh v
železnino spadajočih reči,

kakor kovanja za cerkve, župnišča in hiše, sploh za
različne stavbe, dalje kuhinjskega orodja, štedilnih
ognjišč (sparherdov) ter bogato pozlačenih nagrobnih
križev in različno orodje za kmetovalca.
Raznovrstno mizarstvo, tesarstvo, usnjarsko in
ključavničarsko orodje, traverze in dobro ohranjene
železniške šine za oboko, vodne sesalke, (pumpe),
vlite kotle po jako nizki ceni.
Najčistejši cement za stavbe in vodnjake, bič
(štorje) za obiljanje stropov, in strešni klej (Daach-
pappe). 280 1 148 6-3
Nadalje različnega in bogato založenega
specerijskega blaga.

Bilanca

mestne hranilnice v Radovljici

Aktiva. za upravo dobo od 1. januarija do 31. decembra 1897. Pasiva.

	gld.	kr.		gld.	kr.
Račun hipotek	243321	34	Račun vlog:		
Račun hipotečnih obresti:			Stanje vlog z dné 31. dec. gld. 350264-22 ¹ / ₂ ,		
Zaostale obresti l. 1897	285	79	Kapitalizovane obresti	8893-73	359157 95 ¹ / ₂
Zamudne obresti	16	09	Račun hipotečnih obresti:		
Račun zalog	979	50	Predplačila za l. 1898		2234 15 ¹ / ₂
Račun založnih obresti:			Račun založnih obresti:		
Zaostale obresti od zalog	12	74	Predplačila za l. 1898		— 68
Račun menic:			Račun menjicnih obresti:		
Ekskomptne menice	23675	—	Predplačila za l. 1898		415 03
Račun tekoči	69784	71	Saldo kot čisti dobiček		2176 62
Račun tekočih obresti:					
Viseče obresti	2428	78			
Račun efektov	gld. 10393-91				
Razlika pri kurzu	22-01	10371 90			
Račun efektivnih obresti:					
Viseče obresti	159	68			
Račun inventara:					
Vrednost inventara	561	57			
Račun prehodni	1109	19			
Račun uradnih stroškov:					
Vrednost tiskovin	272	20			
Zaostali stroški	12	65			
Račun blagajne:					
Saldo v gotovini 31. dec. 1897	10993	20			
	363984	34		363984	34

Mestna hranilnica v Radovljici,
dné 2. marca 1898.
A. Roblek s. r., predsednik. **A. Rúdesch s. r.,** pisar, ravnatelj.
V. Hudovernik s. r., tajnik.

Mladenič,

vešč slovenskega, nemškega, italijanskega jezika
v govoru in pisavi, francoskega in angleškega v govoru,
z dobrimi spričevali, želi v kako pisarno ali pa k trgo-
vinji priti. 192 3-2
Pisma pod „služba“ poste restante Ljubljana.

Pege
odpravi v 7 dneh popolnoma 195 48-1
dr. Christoff-a izborni, neškodljivi
Ambra-crème
jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za
olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih
steklenicah po 80 novč. ima na prodaj
Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Služba orglavca in cerkvenika
se o sv. Jurju oddá 191 3-3
na Krki (Dolenjsko.)

Koverte s firmo
priporoča
„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Severonemški Lloyd v Bremi.

158 30-5
Od vis c. kr. ministerstva vsled ukaza dné 7. maja 1894. št. 5373 dovoljen.
Brodarstvo poštinih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.	Brema - Južna Amerika. Do Montevideo. Do Baltimore.
Brema - Vzhedna Azija. Do Kitajskega. Do Buenos-Ayres.	Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourne, Sydneya.

Najlepša in najcenejša priložnost za potovanje.
Glavni zastopnik v Ljubljani:
Edvard Tavčar.

J. Szpetkowski,

zavod za cerkveno umetnost,
v Poznaniu (Posen), Berlinerstrasse 16,
priporoča svojo veliko zbirko (23 različnih vrst) prelepih križevih
potov v visokodvižni rezbi (reliet) iz mozaik-tvarine, tudi kipe svet-
nikov, božje grobe itd. 116 10-9
Posamezne postaje križevih potov pošilja tudi na ogled.
Ceniki in načrti zastoni in franko.

Dunajska borza.

Dné 15. marca.		Dné 14. marca.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	102 gld. 25 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	163 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	168
Skupni državni dolg v srebru	102 " 20 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 " 75 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 70 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 " — "	Rudolfove srečke, 10 gld.	28
Avstrijska kronska renta 4 ¹ / ₂ , 200 kron	102 " 55 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 " — "	Salmove srečke, 40 gld.	83
Ogerska zlata renta 4%	121 " 35 "	Tisne srečke 4%, 100 gld.	141 " 75 "	St. Genois srečke, 40 gld.	80
Ogerska kronska renta 4 ¹ / ₂ , 200 kron	99 " 45 "	Dunavske pravnavne srečke 5%	130 " 50 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	59
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	925 " — "	Dunavsko pravnavno posojilo l. 1878	109 " — "	Ljubljanske srečke	23
Kreditne delnice, 160 gld.	362 " 50 "	Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160
London vista	120 " 45 "	4% kranjsko deželno posojilo	98 " 75 "	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3435
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 75 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 10 "	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	422
20 mark	11 " 75 "	Priporitetne obveznice državne železnice	— " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	78
20 frankov (napoleonodor)	9 " 53 "	južne železnice 3%	187 " 25 "	Spošna avstrijska stavbinska družba	116
Italijanski bankovci	45 " — "	južne železnice 5%	126 " 60 "	Montanska družba avstr. plan.	151
C. kr. cekini	5 " 66 "	dolenjskih železnice 4%	99 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	182
				Papirnih rubljev 100	127

S 1. januarijem 1898 se je pričelo novo letoletno naročevanje!
„MERCUR“ Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk,
izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obilgacij.
Brezplačni privrček „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega za-
znamek vseh izžrebanih srečk.
Naročuje se najprimerneje s poštinih nakaznicami pri vseh c. in kr.
poštinih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.
2 gld. 60
letoletna naročnina.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Ivan Rakevec. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.